

Boek, jij bent geleefd

Titaantjes - Nescio

viering in de Keizersgrachtkerk
zondag 16 augustus 2026

Boek, jij bent geleefd – Zomerdiensten 2026

In deze diensten laten we ons inspireren door het lied van Huub Oosterhuis. Met woorden die raken, uitdagen en misschien ook wel een beetje schuren. Want hoe leef je goed? Wat betekent het om mens te zijn, om te delen, lief te hebben, om licht en adem te zijn voor elkaar?

Voor elke dienst wordt er door uitlegger/liturg een boek gekozen dat hem of haar raakt — een roman, een dichtbundel, een verhaal dat is blijven hangen. Geen bijbel als uitgangspunt, maar een boek dat inspireert, schuurt, troost of aan het denken zet.

Dat boek leggen we naast een Bijbelverhaal. Wat gebeurt er in die ontmoeting? Welke vragen komen boven? Waar raken ze elkaar — of juist niet?

- 12 juli Alle mensen van de wereld - Huub Oosterhuis**
doop van Casimir en Selma van Berkel
voorganger: Bram Grandia
liturgen: Wilma Eusman
 Antonia Weiss
- 19 juli Shabanu - Suzanne Fisher Staples**
voorganger: Wilna Wierenga
liturg: Marjies Rienderhoff
- 26 juli Op een andere planeet kunnen ze me redden - Lieke Marsman**
voorganger: Daan Savert
liturgen: Herman Schalk
 Yannick Weermeijer
- 2 aug. PRIDE KERKDIENTST “Unite!”**
Let op: aanvang 12 uur!
voorganger: Bisschop Gene Robinson
- 9 aug. Zangen van zoeken en zien - Oecumenisch liedboek**
voorganger: Annelies Jans
liturgen: Joop van der Schee
 Martyn Mulder
 Robert Vlaanderen
- 16 aug. Titaantjes - Nescio**
voorganger: Guido de Bruin
liturg: Jan van Duijn
- 23 aug. The underground railroad - Colson Whitehead**
voorganger: Alain Verheij
liturg: Corina Leegwater

Cameraopname

Deze dienst wordt uitgezonden via internet. De beelden zijn live en enkele weken nadien te zien op het YouTube-kanaal van de Keizersgrachtkerk.

De camera hangt achterin de kerk. Sprekers, zangers en musici komen in beeld. Bezoekers in de voorste banken kunnen (van achteruit) in beeld komen en tijdens de viering wordt de linkerhelft van de ruimte voorin (pianokant) in beeld gebracht. Ook de viering in de kring wordt van achteruit in beeld gebracht.

De camera zoomt niet in op bezoekers.

Welkom en begroeting

Wij zingen: Dit is een morgen (NLB 216)

Dit is een mor - gen als ooit de eer - ste,
zin - gen - de vo - gels ge - ven hem door.
Dank voor het zin - gen, dank voor de mor - gen,
bei - de ont - sprin - gen nieuw aan het woord.

2

Dauw op de aarde, zonlicht van boven
vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

3

Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag

Beroep op God

Wij zingen: Gij wacht op ons (VL 505)

1. Koor; 2. Allen: Bernard Huijbers

Gij - wacht op ons tot - dat wij o - pen - gaan voor
U. Wij wach - ten op uw
woord dat ons ont - van - ke - lijk maakt.
Stem ons af op uw stem, stem ons af op uw stem,
op uw stil - - - - -
- - - - - te.

Waar het over gaat

Verhaal

Wij zingen: Als werken zo belangrijk wordt

Als wer - ken zo be - lang - rijk wordt
dat ver - der niets meer telt,
het le - ven draait al - leen nog maar
om aan - zien, eer en geld,
dan moet je stil - staan,
want wer - ken is geen lot.
Dan moet je stil - staan,
dat mag van on - ze God.

Als overvloed gewoontjes wordt,
steeds meer en meer erbij,
wanneer jij niet die spullen koopt,
hoor je er niet meer bij.
Dan moet je stilstaan,
al is het maar één keer.
Dan moet je stilstaan
en vindt het leven weer.

Als j' in de wereld steeds weer hoort
van honger en geweld,
van ongelijke kansen
op vrede en op geld,
dan moet je stilstaan
bij 't onrecht aangedaan.
Dan moet je stilstaan
en nieuwe wegen gaan.

We lezen enkele fragmenten uit *Titaantjes van Nescio*

Jongens waren we – maar aardige jongens. Al zeg ik 't zelf. We zijn nu veel wijzer, stakkerig wijs zijn we, behalve Bavink, die mal geworden is. Wat hebben we al niet willen opknappen. We zouden hun wel eens laten zien hoe 't moest. We, dat waren wij, met z'n vijven. Alle andere mensen waren 'ze'. 'Ze', die niets snapten en niets zagen. 'Wat?' zei Bavink, 'God? je praat over God? Hun warme eten is hun God.' Op enkele 'goeie kerels' na werd iedereen door ons veracht. Heel stilletjes zeg ik daar nu bij: 'En niet ten onrechte', maar dat mag niemand hooren. Ik ben nu geen held meer. (...)

We wachtten maar. Waarop? Dat hebben we nooit geweten. Bekker zei: 'Op 't koninkrijk Gods.' Dat wil zeggen, dat heeft-i een keer gezegd zonder zich nader te verklaren. Bavink had 't altijd over 'het einde, dat meteen 't begin zou wezen'. Wij vonden dat allemaal volkomen duidelijk en weidden er niet verder over uit.

Muziek

God leeft in mijn hoofd. Zijn velden zijn er onmetelijk, zijn tuinen staan er vol schoone bloemen, die niet sterven, en statige vrouwen wandelen er naakt, vele duizenden. En de zon gaat er op en onder en schijnt laag en hoog en weer laag en 't eindelooze gebied is eindeloos 't zelfde en geen oogenblik gelijk. En breede rivieren stroomen er door met vele bochten en de zon schijnt er in en ze voeren 't licht naar de zee.

En aan de rivieren mijner gedachten zit ik stilletjes en genoeglijk en rook een steenen pijpje en voel de zon op mijn lijf schijnen en zie 't water stroomen, voortdurend stroomen naar 't onbekende. (...)

Doelloos zit ik, Gods doel is de doelloosheid. Maar voor geen mensch is het weggelegd dit bij voortduring te beseffen.

Muziek

En Koekbakkertje is een wijs en bedaard man geworden. Hij schrijft maar, ontvangt z'n schamel loon en geeft geen ergernis. Gods troon is nog ongeschokt. Zijn wereld gaat haar gang maar. Af en toe glimlacht God even om de gewichtige heeren, die denken dat ze heel wat beteekenen. Nieuwe Titaantjes zijn al weer bezig kleine rotsblokjes op te stapelen om 'm van z'n verhevenheid te storten en dan de wereld eens naar hun zin in te richten. Hij lacht maar en denkt: 'Goed zoo jongens, zoo mal als je bent, ben je me toch liever dan die mooie wijze heeren. 't Spijt me dat je je nek moet breken en dat ik die heeren moet laten gedijen, maar ik ben ook God maar.' En zoo gaat alles z'n gangetje en wee hem die vraagt: Waarom?

We zingen: Jij die voor alle namen wijkt

Jij die voor al - le na - men wijkt
 geen weg die in jouw ver - te reikt
 geen woord kan jou aan - bid - den.
 Jij die niet hoog ver - he - ven troont
 licht dat in nacht en wol - ken woont
 een do - de in ons mid - den.

Jij komt, wij we - ten dag noch uur

jij gaat voor - bij, een do - vend vuur

een stil - te in de bo - men.

Roe - pend van ver, stem van dicht - bij

niet o - ver - al niet hier ben jij

niet god die wij ons dro - men.

Geen veilig pad om langs te gaan
 geen plek geen been om op te staan
 geen rots om op te bouwen.
 Geen bron die uit de rotsen breekt
 geen bloed dat stuwt, geen hart dat
 spreekt,
 geen ziel om in te schouwen.
 Geen gulden regel, rond getal
 geen laatst gericht in dit heelal
 onwrikbaar onbewogen.
 Maar mensen die verminkt en klein
 ontheemd, ontkend toch mensen zijn
 roepend om mededogen.

Roepende stilte, verre stem,
 als jij bestaat, besta in hen,
 in mensen in ons midden.
 Wees onbestaanbaar ongehoord,
 besta in mij, onvindbaar woord
 niet God die wij aanbidden.
 Jij die mij kent, jij die mij boeit
 ik die jou jij noem onvermoeid
 en nog niet kan vergeten,
 zouden wij ik-en-niemand zijn
 ontheemd ontkend ontroostbaar zijn
 en van elkaar niet weten?

We lezen: Matteüs 13: 24-30

Hij hield hun een andere gelijkenis voor: 'Het is met het koninkrijk van de hemel als met een mens die goed zaad op zijn akker uitzaaide. Terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand giftig onkruid tussen het graan zaaien en vertrok weer. Toen het jonge gewas opschoot en vrucht begon te dragen, kwam ook het onkruid tevoorschijn. De knechten kwamen de heer des huizes vragen: "Heer, hebt u soms geen goed zaad op uw akker gezaaid? Waar komt dat onkruid dan vandaan?" Hij antwoordde: "Dat is het werk van een vijand." De knechten zeiden tegen hem: "Wilt u dat wij het onkruid weghalen?" Hij antwoordde: "Nee, want dan zouden jullie met het onkruid ook het graan lostrekken. Laat beide samen opgroeien tot aan de oogst, dan zal ik, wanneer het oogsttijd is, tegen de maaiers zeggen: 'Haal eerst het onkruid weg, bind het in bundels bij elkaar en verbrand het. Breng dan het graan bijeen in mijn schuur.'"

Overweging

Wij zingen: Deze wereld omgekeerd (VL522;NLB1001;184-I)

1. De wij-ze woor-den en het groot ver-toon
de goe-de sier van goe-de wer - ken
de ij - del - he - den op hun pau-wen-troon
de lucht-kas - te - len van de ster - ken
al wat hoog staat aan - ge - schre - ven
zal Gods woord niet o - ver - le - ven
hij wiens kracht in on - ze zwak-heid woont
be-schaamt de o - gen van de ster - ken.

Diens woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen
dat wonen zal wie hier geen woonplaats
heeft
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn
die geen ouder was zal ouder zijn
mensen zullen an'dre mensen zijn
de bierkaai wordt een stad van vrede

Wie denken durft dat deze droom het
houdt
een vlam die kwijnt maar niet zal doven
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen
die zal vechten in 't verborgen
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal diens ogen niet geloven.

- DELEN -

Mededelingen

Wij geven

1. Diaconiecollecte
2. Kerkcollecte
3. Werk in de eigen gemeente

Gaven via [deze link en QR-code](#) worden
als volgt verdeeld:

1. 40%
2. 40%
3. 20%

Muziek

Voorbeden

Wij zingen: Jij mens van liefde

Jij, mens van lief - de, licht in het
Jij, kwets - bare jij -, midden in de
Jij, kind van men - sen, vol van ver -

don - ker, o - pen - de o - gen, sterk - te de
dood -, zaad in de aar - de, ster - ven en
ha - len, van vijf en van twee -, veel meer dan

zie - ken, gaf troost aan ve - len, droog - de de
stil zijn, op - staan en le - ven, brood om te
ze - ven, vrucht van de aar - de, wijn om te

1.2.
tra - nen, weet dat je leeft in on - ze o - gen.
de - len, weet dat je leeft in on - ze han - den.
de - len, weet dat je leeft in on - ze da -

3.
den. Ver - trouwd ben jij aan ons, een men - sen - le - ven

lang, ver - trouwd zijn wij bij jou, ge - bor - gen in jouw hand.

Breken, schenken en delen

Danken

Wij zingen: Ooit in schaduw van rozen (VL 916)

1. Koor; 2. Allen:

1. Ooit, — in scha - duw van ro - zen, langs
snel - vlie - tend wa - ter zul - len wij wan - de - len,
vreem - de - lin - gen be - ken - den, zin - gen,
lief - ko - zen, la - chen in al - le ta - len.
Dat zal een droom zijn. —

1. Koor; 2. Allen:

2. Daar, — aan wijd o - pen ven - sters, in
me - nig-te stem-men zul-len wij wo - nen,
hon-derd wor - den en ster - ven zo - als
graan - kor-rels ster - ven: niets zal ver-lo - ren,
nie - mand voor niets zijn. —

1. Koor; 2. Allen:

3. Hart — ver - moedt het, ver-stand wikt en
weegt het, God ge - ve het of zeg niet God, zeg
bron van — vrij - heid, ge - na - de. Noem Hem
ko - men-de, lief - de, eer - ste en laat - ste,
al - les in al - len. —

Zegen

Muziek

*Na de dienst is iedereen welkom
in de benedenzaal
voor koffie, thee en vruchtensap.*

Voorbedenboek

*In de stiltehoek ligt het voorbedenboek.
Hierin kun je een naam van een persoon
of een intentie schrijven. Deze zal worden
genoemd in de voorbeden in de dienst.*

Kaarsje aansteken

*Voor of na de dienst kun je in de stilteplek achterin
de kerk een kaarsje aansteken en daar even stil bij
staan of zitten*

Aan deze dienst werkten mee:

liturgen: Jan van Duijn
Guido de Bruin
uitleg en viering: Guido de Bruin
piano: Wouter Meijring
A

Aanduiding van de liederen:

VL: *Verzameld Liedboek*, Liturgische gezangen op teksten van Huub Oosterhuis, Kok/Halewijn, Kampen 2004.

NLB: *Liedboek. Zingen en bidden in huis en kerk* ('Het Nieuwe Liedboek'), Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied, 2013

Als werken zo belangrijk is

Tekst: Herman Schalk
Muziek: Fred Tuinder

Jij mens van liefde

Tekst: Pete Pronk
Muziek: Fred Tuinder

Lied aan de voet van de berg

tekst: Huub Oosterhuis
melodie: Jan Krans

Lezingen:

Titaantjes: Nescio (pseudoniem van J.H.F. Grönloh
(eerste uitgave 1915)

NBV 21

verhaal: Guido de Bruin